

BLUSA
(klaunāde)

DĪVAINS TROKSNIS, SIEVIETES KLIEDZIENS, SKAN SIRĒNA, ATVERAS PRIEKŠKARS, UZSKRIEN POLICISTI, UZNĀK SERŽANTS UN DOKTORS HAMBURGERS.

Seržants. Drosmīgie kaujinieki! Ir noticis kaut kas ārkārtējs! Šeit es jums stādu priekšā insektoloģijas zinātņu doktoru Hansu Dītrihu Hamburgeru, kurš pāris vārdos jums izstāstīs par notikušo. Lūdzu, doktor Hamburger!

Doktors. Situācija patiešām ir ārkārtēja. Pirms pāris stundām mūsu karalienei bija paredzēta svarīga tikšanās... Bet ne jau par to ir runa!... Tikko šī tikšanās bija sākusies un pārmīti parastie pieklājības izteicieni, tā visi izdzirduši dīvainu troksni... Un tas jau ir svarīgi!... Drīz vien dīvainais troksnis noklusis, bet tā vietā atskanējis šaušalīgs mūsu karalienes kliegziens... Turklāt ar to vēl viss nav beidzies... Jo karaliene bez dzīvības sabrukusi savā tronī... Pēc tam dīvainais troksnis atskanējis no jauna... Bet arī tas vēl nav viss!... Jo troksnis pamazām attālinājies, bet ik pa brīdim skanējuši arvien jauni un jauni nelaimīgo kliegzienu, un visi kliegziņi tūlīt pat nekavējoties krituši gar zemi bez dzīvības... Bet ko tad es īsti gribēju teikt?... Jā – man izdevās noskaidrot, ka vainīga ir kāda no mūsu laboratorijas izmukusi blusa, kas sākotnēji bija iecerēta citām vajadzībām... Tad nu es gribētu lūgt, lai jūs neitralizējat šo bīstamo insektu, pirms tas vēl nav sakodis citus zemeslodes iedzīvotājus!... Bet tas vēl nav viss... Jo vienīgā iespēja nogalināt šo slepkavniecisko blusu... ir – iešaut tai tieši starp acīm, jo citās vietās šis insekts ir nenogalināms. (Atskan dīvainais troksnis.) Ak Dievs! Tā ir viņa! (Kliegziens un pakrīt beigts, troksnis attālinās.)

Seržants. Uz priekšu, drosmīgie kaujinieki! Nogalināt insektu vai mirt!

Policisti. Nogalināt insektu vai mirt! (Metas pakal blusai.)

PRIEKŠKARS AIZVERAS, AIZ TĀ ATSKAN KLIEDZIENS, PRIEKŠKARS ATVERAS, UZSKRIEN POLICISTI UN IERAUGA MIRSTOŠU MŪĶENI.

Policisti. Lūk!

Seržants. Kas jūs esat?

Mūķene. Es esmu tuvējā klostera mūķene.

Seržants. Vai jūs vēl esat dzīva?

Mūķene. Mazliet esmu.

Seržants. Vai varat mums izstāstīt, kas te notika?

Mūķene. Es izgāju te pļavā, lai saplūktu nedaudz lauku ziedu, ko ievietot vāzē... kad izdzirdēju dīvainu troksni... Un tad es jutu tādu kā adatas dūrienu... lūk, šeit... Pēc tam troksnis sāka attālināties... Ak vai!... Es mirstu...

Seržants. To jūs varat darīt, bet pirms tam pasakiet, uz kuru pusi tas troksnis attālinājās!

Mūķene. Uz to!... (Mirst.)

Seržants. Uz priekšu, drosmīgie kaujinieki! Nogalināt insektu vai mirt!

Policisti. Nogalināt insektu vai mirt! (Prom.)

PRIEKŠKARS AIZVERAS, AIZ TĀ ATSKAN KLIEDZIENS, PRIEKŠKARS ATVERAS, UZSKRIEN POLICISTI UN IERAUGA MIRSTOŠU UBAGU.

Policisti. Lūk!

Seržants. Kas jūs esat?

Ubags. Es esmu šīs apkārtnes ubags... Iznācu kā parasts lūgt žēlastības dāvanas svētdienas rītā... kad izdzirdēju dīvainu troksni... un tad sajutu tādu kā adatas dūrienu... lūk, šeit... un pēc tam tas troksnis sāka attālināties... Ak vai... es mirstu... (Nomirst.)

Seržants. Pagalam ir... Un tā arī nepateica, uz kurieni tā blusa aizlēca...

Policisti (izdzirduši troksni). Blusa!

Seržants. Uz priekšu, droširdīgie kaujinieki! Nogalināt insektu vai mirt!

Policisti. Nogalināt insektu vai mirt!

SĀKAS KAUJA, KURAS LAIKĀ VISI POLICISTI, IZŅEMOT SERŽANTU UN VIENU POLICISTI, MIRST. PIRMS KATRA NĀVES, ATKARĪBĀ NO POLICISTA DZIMUMA, NORIS SEKOJOŠS DIALOGS:

Policists(te). Pasakiet manai(nam) iemīļotajai(jam), ka es vienmēr esmu viņu mīlējis(jusi)!

Seržants. Ardievu, varoni(ne)! Mēs atriebsim tavu nāvi! Uz priekšu, drosmīgie kaujinieki! Nogalināt insektu vai mirt!

Policisti. Nogalināt insektu vai mirt!

Seržants (kad pēc šaudīšanās divatā iestājas klusums). Vai tiešām tā nelieta būtu aizbēgusi?

Policiste. Nē – tur viņa guļ...

Seržants (paceļ blusas līķi). Redzi – trāpīts tieši starp acīm...

Policiste. Es tevi mīlu, seržant!

Seržants. Es tevi arī... un jau sen... Sniedz roku!... Lai šīs slepkavas nāve ir mūsu turpmākās laimes ķīla!